

ZESZYT NAUCZYCIELA

Scenariusze zajęć dla uczniów z zespołem Aspergera, autyzmem i niepełnosprawnością umysłową

FORUM

Spis treści

Scenariusze zajęć z uczniami z zespołem Aspergera, autyzmem i niepełnosprawnością umysłową w stopniu lekkim, klas I–III szkoły podstawowej	5
Scenariusz 1 – Jaki jestem?	5
Scenariusze zajęć z uczniami z klas I–III szkoły podstawowej	10
Scenariusz 2 – Wioska indiańska	10
Scenariusz zajęć z uczniami słabowidzącymi z klas I–III szkoły podstawowej	14
Scenariusz 3 – Mój dzień	14
Scenariusz zajęć z uczniem z zespołem Aspergera i autyzmem z klas I–III szkoły podstawowej	19
Scenariusz 4 – Gimnastyka na co dzień – wykorzystanie metody Dennisona	19
Scenariusz zajęć z uczniami niepełnosprawnymi intelektualnie w stopniu lekkim z klas I–III szkoły podstawowej	24
Scenariusz 5 – Co się dzieje w przyrodzie?	24
Scenariusz zajęć z uczniami niepełnosprawnymi intelektualnie w stopniu lekkim z klas I–III szkoły podstawowej	29
Scenariusz 6 – Znaczenie wody	29
Scenariusz zajęć z uczniami z zespołem Aspergera z klas I–III szkoły podstawowej	34
Scenariusz 7 – „Wesołe zabawy” – wykorzystanie metody ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne	34
Scenariusz zajęć z uczniami z zespołem aspergera oraz Autyzmem z klasy I szkoły podstawowej	39
Scenariusz 8 – Kształtowanie obrazu i schematu ciała oraz orientacji przestrzennej z wykorzystaniem komunikacji niewerbalnej	39
Scenariusz zajęć z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, z zespołem Aspergera i autyzmem z klas I–III szkoły podstawowej	44
Scenariusz 9 – Pomagam mamie	44

Scenariusze zajęć z uczniami z zespołem Aspergera, autyzmem i niepełnosprawnością umysłową w stopniu lekkim, klas I–III szkoły podstawowej

Scenariusz 1	
Temat: Jaki jestem?	
Cele ogólne	<ul style="list-style-type: none">• wzmacnianie samooceny• akceptowanie siebie
Cele szczegółowe	<ul style="list-style-type: none">• utożsamianie się ze swoim odbiciem• dostrzeżenie swoich pozytywnych stron• wzmocnienie własnej wartości• odczuwanie pozytywnych emocji z opisu własnego wizerunku
Metody i techniki pracy	<ul style="list-style-type: none">• rozmowa kierowana• instruktaż• wypowiedzi naprowadzające• ćwiczenie słowne• zadania do samodzielnego wykonania• praca plastyczna
Pomoce dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none">• duże lustro• kredki• KARTA PRACY NR 1 – „Jaki jestem?”• KARTA PRACY NR 2 – „Medal z napisem: »Jestem super«”
Czas trwania	<ul style="list-style-type: none">• 45–60 min

Adresaci

Zajęcia przeznaczone są dla dzieci z zespołem Aspergera, autyzmem, niepełnosprawnością umysłową w stopniu lekkim bez ograniczeń wiekowych, w zależności od możliwości.

Formy pracy

- indywidualna,
- grupowa,
- zbiorowa.

Przebieg zajęć

1. Wszyscy uczniowie siedzą w kręgu na dywanie. Nauczyciel wita uczestników przy słowach piosenki:

Piosenka na powitanie „*melodia Panie Janie*”
Witaj ... (imię dziecka), witaj ... (imię dziecka),
Jak się masz, jak się masz,
Wszyscy cię witamy, wszyscy cię kochamy,
Bądź wśród nas.

2. „Moje lustrzane odbicie”

Nauczyciel stawia przed uczniami duże lustro. Dzieci siadają w półokręgu.

Prowadzący informuje, że na zajęciach każdy będzie miał możliwość przyjrzenia się sobie w lustrze. Instruuje dzieci mówiąc: „Spójrzcie na swoje odbicie w lustrze. Opiszcie siebie. Zwróćcie uwagę na całą swoją sylwetkę. Mówicie tylko dobre rzeczy o sobie. Będę zadawał pytania, aby wam pomóc w opisanu siebie”.

Dzieci po kolei podchodzą do lustra i przez chwilę w ciszy przyglądają się sobie. Po chwili zastanowienia nauczyciel pyta:

- Jak wyglądasz?
- Jaki masz kolor oczu?
- Jakie są twoje włosy?
- Czy podobają ci się twoje włosy?
- Jaki jest nos (podbródek, policzki)?
- Jakie są twoje ręce (cała sylwetka)?
- Co widzisz w sobie ładnego?
- Jaką masz minę?
- Co twoja mina znaczy i dlaczego?
- Czy lubisz siebie?
- Uśmiechnij się i powiedz czy teraz wyglądasz ładniej?

Prowadzący może pominąć niektóre pytania oraz zadać inne. Warto zadbać, żeby każde dziecko zakończyło ćwiczenie z pozytywnym stwierdzeniem o sobie.

3. Co powie o mnie kolega/koleżanka?

Dzieci dobierają się w pary i stają zwrócone do siebie twarzą. Na znak dany przez nauczyciela mówią sobie nawzajem „coś” miłego, np.: masz ładne włosy, podobasz mi się; masz śliczną bluzkę; lubię cię; jesteś wesoły (dobry, koleżeński), jesteś dobrym kolegą. Nauczyciel daje znak, dzieci dobierają się w nowe pary i ponownie mówią sobie same pozytywne i przyjemne słowa. Nauczyciel kontroluje wypowiedzi dzieci, pilnując, aby nikomu nie sprawiono przykrości. Wszyscy uczestnicy powinni usłyszeć o sobie tylko miłe opinie, które sprawią przyjemność i dodadzą więcej wiary w siebie.

4. Jestem zadowolony

Dzieci stoją w kręgu. Nauczyciel mówi: „Ci, którzy lubią siebie niech podskoczą z radości 3 razy. Te osoby, które uważają, że są ładne niech obróć się 3 razy wokół siebie. Ci, którzy uważają, że są mili (fajni, koleżeński) – staną na prawej nodze/podniosą prawą rękę do góry. Ci, którzy są zadowoleni z siebie/ze swojego wyglądu niech zaklaszczą w ręce”. Prowadzący tak powinien poprowadzić zabawę, aby wszyscy uczniowie mieli pozytywne zdanie na swój temat.

5. Jaki jestem?

Nauczyciel zaprasza wszystkich do stolików. Każdy otrzymuje KARTĘ PRACY NR 1 z narysowaną sylwetką człowieka oraz kredki. Nauczyciel tłumaczy: „Narysowana sylwetka przedstawia ciebie. Proszę, abyście wykonali autoportret i narysowali siebie. Proszę podpisać swoją pracę imieniem”. Każde dziecko przystępuje do samodzielnej pracy. Prowadzący zachęca uczniów do ładnego narysowania siebie przy użyciu wielu kolorów.

6. Wystawa prac

Wszystkie prace zostają pochwalone przez nauczyciela i powieszono na tablicy korkowej. Uczniowie na prośbę prowadzącego biją sobie nawzajem brawo za pięknie wykonaną pracę, co poprawia samoocenę i pomaga w większej akceptacji siebie.

7. Uczniowie ponownie zaproszeni są do stolików. Nauczyciel każdemu rozdaje wycięty z KARTY PRACY 2 medal z napisem „Jestem super”. Dzieci podpisują go swoim imieniem. Sprzątają swoje miejsce pracy poprzez odłożenie kredek do pudełka.
8. Zabawa na zakończenie: Iskierka Superdzieciaka.
Uczestnicy stoją w kręgu i trzymają się za ręce. Prowadzący lekko ściskając dłoń sąsiada „wypuszcza iskierkę Superdzieciaka”, która obiega wszystkich i powraca do niego.
9. Ewaluacja – polega na ponownym „wypuszczeniu iskierki”, np. „zadowolenia”. Jeśli powróci do prowadzącego będzie znaczyło, że zajęcia powiodły się.
10. Podziękowanie za udział w zajęciach.